

TEORIA I TECNICA DE LES RELACIONS PÚBLIQUES
PROF.: ANTONI NOGUERO
5è. CURS PUBLICITAT CODI 5208

A) TEMARI

la PART: Teoria de les relacions públiques

TEMA I: LES RELACIONS PÚBLIQUES

El seu plantejament filosòfic, concepte i definició.-La informació i la comunicació en el context social.-L'home socialitzat.-Relació i societat. Anàlisi crítica de les estructures.

TEMA II: LA INDÚSTRIA DE LA PERSUASIÓ

Els mitjans de comunicació social.- Relacions públiques i publicitat.- Relacions públiques i propaganda política.- Aspectes coincidents i divergents.

TEMA III: HISTÒRIA DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (I): ETAPA CULTURAL

Orígens i característiques diferenciatives.- Fases històriques i fonts culturals.- Les ciències socials i les relacions públiques.

TEMA IV: HISTÒRIA DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (II): ETAPA EMPÍRICA

El desenvolupament de les relacions públiques als EUA.- Els seus primers teòrics i professionals: Andrew Carnegie, Walter Lippmann, Edward Bernays, Ivy Ledbetter Lee, Pendleton Dudley, James Ellsworth i Carl Byoir.

TEMA V: LA COMUNICACIÓ SOCIAL DES DE L'ÒPTICA DE LES RELACIONS PÚBLIQUES

Llenguatge, parla i acte de comunicació.- Diferències i característiques entre comunicació i informació.- Necessitat de la comunicació i informació com a factor de canvi social. "Gatekeepers" "muckrakers" i les relacions públiques.

TEMA VI: SUBJECTES PROMOTORS (I): L'HOMME SOCIALITZAT

El subjecte i el seu àmbit de relació.- Antropologia de les relacions públiques.- Grups, societats i masses.- El grup i la corporació.- Els grups de pressió i les tècniques del "lobbying".-Grups funcionals i disfuncionals.

TEMA VII: SUBJECTES PROMOTORS (II): L'ESTAT I LA SOCIETAT POLITICA

L'Estat i la seva organització pel que fa a les relacions públiques.- L'Administració pública i les relacions públiques.- La política informativa oficial: el pressupost general, el sistema impositiu, etc.- El parlamentarisme, els partits polítics i les relacions públiques.- L'"ombudsman".- Els organismes autònoms de l'Estat i la seva política de relacions públiques.

TEMA VIII: SUBJECTES PROMOTORS (III): LES ORGANITZACIONS SUPRANACIONALS

L'internacionalisme com a element de comprensió social i factor de convivència humana.- Les relacions públiques en qualsevol tipus d'entitats i associacions de caràcter supranacional.- Campanyes internacionals i polítiques conjuntes de relacions públiques.- Casos pràctics.

TEMA IX: SUBJECTES PROMOTORS (IV): L'EMPRESA PRIVADA

Necessitat de les relacions públiques a l'empresa.- Història de l'aplicació de les relacions públiques a l'empresa.- El "management" i les relacions públiques.- Estudi comparatiu de la política de relacions públiques en les corporacions i empreses multinacionals.- Imatge i canvi d'imatge a l'empresa.- Els professionals de relacions públiques a l'empresa.- Departamentalització multidisciplinària de la gestió empresarial.

TEMA X: SUBJECTES PROMOTORS (V): L'EMPRESA PÚBLICA

Principis i peculiaritats: les seves responsabilitats públiques.- Relacions amb els diferents sectors econòmics i objectius específics de l'empresa pública.- El factor humà i el Balanç Social.

TEMA XI: SUBJECTES RECEPTORS (I): L'OPINIÓ PÚBLICA

Opinió pública i opinió privada: concepte i procés.- Formació i deformació de l'opinió pública.- Teoria de les comunicacions de doble flux (two step flow).- Els mites, els estereotips, les motivacions.- Dinàmica de l'opinió pública i la seva utilització per les relacions públiques.

TEMA XII: SUBJECTES RECEPTORS (II): ELS PÚBLICS

La clientela com a públic històric.- Tipologia diferenciada entre súbdit i ciutadà.- Estudi comparatiu dels públics i les seves classes.- Públics interns i públics externs. Teoria sociològica del consumidor: els seus drets i obligacions.

TEMA XIII: SUBJECTES RECEPTORS (III) PÚBLICS ESPECIALS

Les relacions públiques i els sectors i subsectors especialitzats: polítics, jurídics, econòmics, religiosos, ecològics, etc.- La imatge de relacions públiques personal i institucional: la seva creació, utilització i projecció.- Quadre metodològic de selecció de tècniques, activitats i aplicacions de relacions públiques.

2a PART: Les ciències de la comunicació i informació des de la perspectiva de les tècniques de relacions públiques

TEMA XIV: COMUNICACIÓ ORAL (I)

Tipologia i característiques.- La conversa.- El col·loqui.- La xerrada.- La conferència.- El discurs: estructura i classes.- Tribuna d'oradors i altres variants utilitzades en les relacions públiques.

TEMA XV: COMUNICACIÓ ORAL (II)

Sistemes de telecomunicació: el telèfon.- La radiodifusió com a canal de transmissió oral i mitjà de comunicació de masses.- Tractament informatiu concomitant en les notícies i informacions radiades.

TEMA XVI: COMUNICACIÓ ESCRITA (I)

Les comunicacions individuals: carta personal.- Nota personal.- El saluda.- La instància.- L'informe.- El document.- Comunicacions específiques: carta "individualitzada", carta circular, etc.- Comunicacions col·lectives directes i comunicacions col·lectives indirectes.

TEMA XVII: COMUNICACIÓ ESCRITA (II)

El periodisme com a mitjà de comunicació escrita: arts gràfiques, diagramació, confecció i procés.- Des del periodisme alternatiu al "House organ".- Les telecomunicacions al servei del periodisme escrit: telègraf, telefacsimil i transmissió de dades.- Situació actual de la tecnologia de la informació escrita i la seva utilització per les relacions públiques.

TEMA XVIII: COMUNICACIÓ VISUAL (I)

La teoria de la imatge.- L'"homo pictor" i la murografia.- El material gràfic.- La fotografia i la seva valoració.- La funció del cartell com a suport i mitjà de comunicació: classes i aplicacions a les relacions públiques.

TEMA XIX: COMUNICACIÓ AUDIO-VISUAL (II)

El teatre com a tècnica, mitjà i art de comunicació: incidència i problemàtica.- L'art cinematogràfic i la seva utilització periodística: noticiaris i documentals cinematogràfics.- La televisió i els seus aspectes teòrics i pràctics en el context de la comunicació de les relacions públiques.- El circuit tancat de televisió.- El video-tape o el video-cassette.

3a PART: Tècniques específiques de relacions públiques

TEMA XX: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (I): PROGRAMACIÓ I OBJECTIUS

El programa de relacions públiques.- Concepte d'etapa i fase.- Nomenclatura d'amidament de temps en les accions de relacions públiques.- El "briefing".-La "check-list".- El "timing".- Control de gestió i pressupostos.

TEMA XXI: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (II): EL PROCÉS DE RELACIONS PÚBLIQUES (Cutlip/Center)

La investigació.- La planificació.- La comunicació.- L'avaluació.- L'elaboració diagramada o llistada de les operacions de relacions públiques.- Pla General d'Operacions (PPO): concepte, realitzador, responsable i data de lliurament.

TEMA XXII: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (III): INSTITUCIONS NO LUCRATIVES

Les Fundacions com a ens jurídics que incideixen en la política de relacions públiques: història, organització, classes, activitats.

TEMA XXIII: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (IV): L'ANIMACIÓ SOCIO-CULTURAL

Teoria i història de l'animació cultural.- Objectius i modalitats de l'animació cultural: classes.- Criteris de diferenciació entre animació socio-cultural i animació socio-política.- El Consell d'Europa i l'animació cultural.- La política oficial (Ministeri de Cultura) i les activitats professionals (Associació de Tècnics en Animació Cultural).

TEMA XXIV: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (V): ORGANITZACIÓ DE CONGRESSOS

Significat, objecte i finalitat: classes de Congressos.- Subjectes promotors i organitzadors.- Comissions científiques.- Secretaria del Congrés: actuació i funcions.- Finançament i pressupostos.- Altres aspectes complementaris.

TEMA XXV: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (VI): ALTRES TIPUS DE REUNIONS GRUPALS

Diferents tipus de reunions grupals o sessions de treball: taules rodones, seminaris, simposis, cartells, jornades, assemblees, etc.- Suports o mitjans tècnics utilitzats en cada cas.

TEMA XXVI: TÈCNiques DE RELACIONS PÚBLIQUES (VII): COMPORTAMENT SOCIAL

Introducció al protocol i cerimonial.- El respecte pels usos i costums, tradicions locals, nacionals i internacionals.- Organització del Departament de Protocol i Cerimonial.- Legislació i ordenances.- Classificació dels actes públics.- Aspectes teòric-pràctics per a l'organització d'actes oficials.

4a PART: La professió i els professionals de les relacions públiques: la seva política de gestió

TEMA XXVII: LA PROFESSIÓ DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (I): GESTIÓ DEPARTAMENTAL

El Departament de relacions públiques: classes, estructura i funcionalitat.- Estudi de les seves necessitats i competències.- Situació de l'organigrama de l'empresa o institució.- Consellers o assessors, integrats o externs, al Departament de relacions públiques.

TEMA XXVIII: LA PROFESSIÓ DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (II): EL CONSELLER I EL TÈCNIC DE RELACIONS PÚBLIQUES

Preparació i activitats professionals.- Drets i obligacions professionals.- El secret professional.- La clàusula de consciència.- Disposicions legals espanyoles que fan referència a la professió de les relacions públiques.- El Registre Oficial de Tècnics en relacions públiques i la seva classificació.- El Conseller de relacions públiques: funcions i activitats principals.- Presentació de projectes i estudi de diversos barems d'honoraris professionals.- Estudi comparatiu de contractes professionals.

XXIX: LA PROFESSIÓ DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (III): ASSOCIACIONS PROFESSIONALS I DECLARACIONS DE PRINCIPIS

Associacions professionals espanyoles de relacions públiques: creació, interessos i funcions.- Agrupación Española de relaciones públicas (AERP).- Centro Español de relaciones públicas (CERP).- La imatge institucional dels professionals de la comunicació.- Anàlisi dels Congressos i Assemblees professionals de relacions públiques des de la dècada dels setanta a Espanya.- Els comitès paritaris.- El futur dels Col·legis Oficials de Tècnics en relacions públiques.

TEMA XXX: LA PROFESSIÓ DE LES RELACIONS PÚBLIQUES (IV): ASSOCIACIONS PROFESSIONALS INTERNACIONALS

Les associacions professionals de relacions públiques en l'àmbit internacional: orígens i classe.- Associacions i federacions: àmbits de competència geogràfica.- Inter-American Federation of Public Relations Association (IFPRA).- Centre Européen des Relations Publics (CERP).- Pan Pacific Public Relations Association.- Altres organismes i associacions vinculades a la professió i a l'ensenyament de les relacions públiques.

5a PART: Annex de pràctiques a realitzar durant el curs

SEMINARI DE PRÀCTIQUES: METODOLOGIA OPERATIVA

Creació de campanyes concretes.- Investigació i anàlisi de campanyes que es detectin el 1984.- Visites i contactes amb professionals de les relacions públiques.- Assistència a diverses activitats professionals que s'organitzin.- Anàlisi pràctica del vocabulari terminològic internacional de les relacions públiques.

B) BIBLIOGRAFIA

Bibliografía básica Traducida

- BERNAYS, E.L.: Relaciones públicas. Troquel. Buenos Aires, 1969.
CUTLIP, S.M. y CENTER, A.H.: Relaciones públicas. Rialp. Madrid, 1964.
JEFFKINS, Frank: Relaciones públicas. EDAP. Madrid, 1982.
LESLEY, P. et ALITER: Manual de relaciones públicas. 2 vol. Martínez Roca. Barcelona, 1969.
LOUGOVOY, C y LINON, M.: Relaciones públicas. Hispano Europea. Barcelona, 1972.
MARSTON, J.E.: Relaciones públicas modernas. McGraw-Hill. México, 1981.
MOORE, H.F. y CANFIELD, B.R.: Relaciones públicas- Principios, casos y problemas. Ceca. México, 1980.
ROGGERO, G.A.: Relaciones públicas. Deusto. Bilbao, 1970.
SIMON, R.: Perspectiva de las relaciones públicas. Diana. México, 1970.
SLEE SMITH, P.I.: Relaciones públicas en la empresa. Deusto. Bilbao, 1970.
UGEUX, W.: Las relaciones públicas. Edición no venal. Seix Barral. Barcelona, 1976.

Bibliografía Básica no traducida

- COCKMAN, A.O.: Public Relations Handbook. Dartnell Press. Chicago, 1967.
REILLY, R.T.: Public Relations in Action (Prentice Hall: Englewood Cliffs, New Jersey, 1981).

STEPHENSON, H. et ALIER: Handbook of Public Relations. 2nd ed. McGraw-Hill. New York, 1960.

Bibliografía española de relaciones públicas

- CARRASCO BELINCHON, J.: Manual de organización y métodos. IV. Relaciones públicas. Instituto de Estudios de Administración Local. Madrid, 1977.
- NOGUERO, A.: "Teoría y práctica de las relaciones públicas". En Anuario Empresarial Master 7. Club Master 7. Barcelona, 1976.
- _____. Relaciones públicas e industria de la persuasión. Dunbar. Barcelona, 1982.
- _____. Información y técnicas de relaciones públicas. PPU. Barcelona, 1985.
- REVILJA, F.: Hacerlo bien y hacerlo saber. Oikos-Tau. Vilasar de Mar, 1970.
- URZAIZ, J. de: Teoría y técnica de las relaciones públicas. San Martín. Madrid, 1971.
- _____. Ordenación de las relaciones públicas. Instituto Nacional de Publicidad, Madrid, 1977.
- XIPRA, J. et ALIER: Sociología de las relaciones públicas. Instituto de Ciencias Sociales. Barcelona, 1968.

Lecturas introductorias recomendadas

- ARCED VACAS, J.L.: Como ganar unas elecciones. Fomento de Bibliotecas: Madrid, 1982.
- BELL, D.: Las contradicciones culturales del capitalismo. Alianza Editorial-Universidad. Madrid, 1977.
- CHEVALIER, A.: El balance social de la empresa. Fundación Universidad-Empresa. Madrid, 1978.
- MAQUIAVELO, N.: El príncipe. 15a ed. Espasa-Calpe. Madrid, 1976.
- MOODIE, G.C. y STUDDERT-KENNEDY, G.: Opiniones, públicos y grupos de presión. Fondo de Cultura Económica. México, 1975.
- MUCCHIELLI, R.: Psicología de la publicidad y de la propaganda. Mensajero. Bilbao, 1977.
- PARRA LINA, F.: Balance social y progreso empresarial. Cirde. Madrid, 1979.
- RIVADENEIRA PRADA, R.: La opinión pública. Trillas. México, 1976.
- SECORD, P.F. y BACKMAN, C.W.: Psicología Social. McGraw-Hill. México, 1976.

C) ORIENTACIÓ I AVALUACIÓ DEL CURS

Estudi del coneixement i del desenvolupament de la teoria i la tècnica de les relacions públiques dins el context que s'admet en la indústria de la persuasió, analitzant la seva utilització i pràctica quotidiana, tant pel que fa a l'àmbit de les relacions interpersonals com pel que es refereix a l'àmbit empresarial i institucional.

L'avaluació dels alumnes es realitzarà mitjançant un procés continuat d'avaluació; això vol dir que es valoraran tant les intervencions a classe a través de la preparació prèvia de temes de discussió -principalment d'actualitat, amb referència als continguts específics de l'assignatura- com als treballs d'investigació que durant el curs puguin realitzar-se.

Els mínims per aprovar el curs són els següents:
Treballs d'investigació amb la seva proposta prèvia al professor. Els esmentats treballs podran ser realitzats individualment o en grups no superiors a tres persones, en funció dels seus objectius i metodologia a emprar.
Una prova objectiva trimestral.
Una prova objectiva a la fi del curs.